

HE LLEGIT
NO SÉ ON

EVA
PIQUER

I la pandèmia es va fer literatura

Diversos autors han hagut d'incorporar confinaments, morts i mascaretes als projectes que ja tenien entre mans

El Palomar de Calvino, passat pel sedàs de Vallès i parent d'Espinàs

Tina Vallès pretenia ressuscitar el senyor Palomar d'Italo Calvino, traslladar-lo a la Barcelona actual i fer-li recórrer la ciutat. Va decidir que el llibre transcorreria entre l'agost del 2019 i el juliol del 2020. Amb la irrupció del virus va estar a punt de canviar d'idea per evitar-se mascaretes i confinaments, però

va optar per entomar el repte pandèmic. “No serà fins d'aquí unes setmanes que sabrà que avui és el dia d'abans de tot”, llegim cap a la meitat d'*El senyor Palomar* (Anagrama). Al cap de poc en Palomar ja s'ha acostumat a estar tancat: només surt per baixar la brossa i per anar al supermercat. També puja i baixa sis vegades les escales de l'edifici on viu, per compensar totes les passes que no fa per la ciutat. Fins que s'adona que tots els dies són el mateix. Se n'adona un dia a les vuit del vespre, quan surt al balcó a aplaudir. I s'ofega. Se sent segregat en un bucle que comença i acaba al balcó. De mica en mica el Palomar de Vallès (que és el de Calvino passat pel sedàs de l'escriptora: un Palomar emparentat amb el nostre Espinàs) torna a sortir i torna a mirar a la seva manera.